

INTERVIEW

Roel Peijs, zanger van Rebzjie:

'Schandalig, een provinciehoofdstad zonder poppodium'

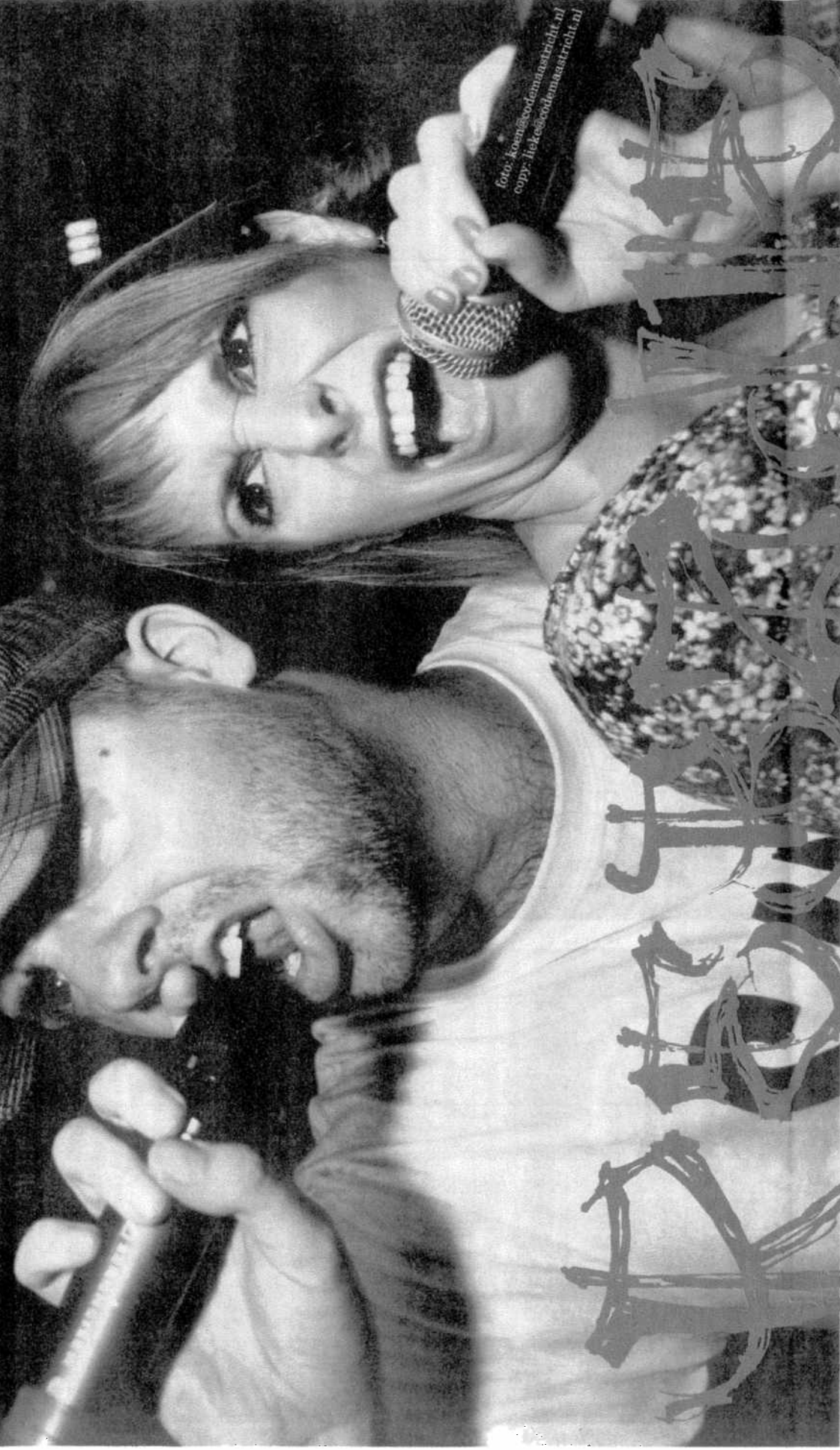

foto: koenigscodemaastricht.nl
copy: hieckscodemaastricht.nl

Café de Belsj barstte 18 oktober uit zijn voegen. Er kon niemand meer in of uit. Onze 'local heroes' van Rebzjie kregen het publiek, dat al goed was opgewarmd door het voorprogramma, helemaal los. De presentatie van hun nieuwe cd *Lankzaam kump later* was volgens zanger Roel Peijs 'super tof'. "We hadden absoluut niets te klagen. Het was fantastisch. We hadden wel gehoopt dat de Belsj vol zou staan, maar het niet verwacht." De mannen van dialect-rap-pop-en-beetje-hiphopband Rebzjie werkten ruim een jaar aan het tweede album. "We zien wel wat het oplevert."

Hun eerste cd Mèt Mestreechter Compleminte leverde de band een heftig eerste jaar op. Rebzjie gaf 44 shows, soms voor tien man en de dorpsgek, soms op wat grotere podia zoals het Koningsinnedagpodium in Maastricht of het podium van het Dialectpop Festival in Heinkenszand (Zeeland) waar de band werd gekroond tot 'Nederlands beste dialect hiphopact 2008'. "Onze eerste plaat werd goed ontvangen en leverde veel bekendheid op. Met bijna elke week een optreden, hadden we een intens eerste jaar."

AMBITIE

Wat de tweede cd de groep gaat brengen, weet Roel nog niet. "Doordat we in het dialect zingen en rappen zijn we grotendeels beperkt tot de provincie. In Limburg hebben we veel gezien en veel gedaan. Sommige dingen doe je geen twee keer achter elkaar, we stonden afgelopen jaar op Booch in Heerlen, daar zullen we dit jaar waarschijnlijk niet meer gevraagd worden, omdat ze elk jaar iets nieuws willen. Dat geldt ook voor Koningsinnedag in Maastricht. Dus het wordt een beetje zoeken naar waar we wel kunnen en willen spelen. We zullen nooit te beroerd zijn om in een kleine, donkere kroeg te spelen, maar als het kan stellen we wel wat hogere eisen aan de podia waar we staan. We willen verder." Om die ambitie van vooruit en verder gaan te onderstrepen, is de eerste videoclip gereleased en de tweede in de maak.

UITLAATKLEP

Voor Roel en zijn collega Rebzjie-ers is de muziek een uitlaatklep. Alle bandleden hebben het naast de muziek druk met een baan en/of een studie en/of een gezin.

"Muziek maken is voor ons alles eruit gooien en volle gas geven. Die studies en banen zijn noodzakelijk, want we kunnen niet van de muziek leven. Dat geeft niet, zoals het nu gaat, is het prima. Ik vergelijk Rebzjie met een goedlopend bedrijfje waarin we allemaal achter ons product staan. Als we in de luxe positie verkeren dat we geld overhouden, dan investeren we dat in het bedrijf, dan gaan we niet ineens uitgebreid shoppen of sigaren roken."

GROTE MOND

Dat het goed gaat met de band en de verzoeken om optredens blijven binnenstromen, betekent niet dat Roel geen muzikale frustraties meer heeft. "Met mijn grote mond riep ik ooit in een artikel in De Limburger dat ik wel een keer met burgemeester Leers wilde kletsen over het gebrek aan muziekcultuur in de stad. Vijftien maanden na dat artikel kwam er ineens een uitnodiging voor een gesprek. Hartstikke leuk natuurlijk dat ik rechtstreeks mijn verhaal kon doen bij de burgervader, maar 't heeft niets opgeleverd. Die Leers is een sympathieke man, een toffe gast, maar het was gewoon gemeentebesluit om met een paar burgers in gesprek te gaan. Zo van 'zie je wel, ik luister'. Hij zal ook best geluisterd hebben, maar hij heeft er in elk geval nog niets mee gedaan. In Maastricht is alles gericht op het paupervolk aan de ene kant en het preuvenemintvolk aan de andere kant. Maar Maastricht is een studentenstad en voor die doelgroep doen ze op muziekgebied helemaal niets. In andere Limburgse steden, waar de groep jongeren en studenten veel kleiner is, lukt het wel. De Nieuwe Nor in

Heerlen doet het zelfs fantastisch en Femx in Sittard doet het ook al jaren lekker. Maastricht heeft ook een poppodium nodig, maar de gemeente durft dat niet aan."

SCHANDALIG

"Het is te schandalig voor woorden. Een provinciehoofdstad, waar het vinden van een oefenruimte zowat het zoeken naar een speld in een hooiberg is. Een provinciehoofdstad zonder poppodium. De Platte Zool was bedoeld voor livebands, maar door een grote geluidsfout die niemand meer wilde herstellen, wil geen hond er optreden. 't Is alleen nog goed genoeg voor trance of punkfeesten, waarbij de kwaliteit van het geluid niet zo veel uitmaakt. D'n Hiemel was ooit een gewilde plek om op te treden, tot het bijna failliet ging. Nu weet niemand meer wat er gebeurt, behalve dat er niet veel meer gebeurt. Het Löss Theater was hip, maar is verdwenen. De Backstage had een stoer podium, maar is nu vooral een ontmoetingsplek voor internationale studenten. Gelukkig durven een paar kroegen het weer aan om bands uit te nodigen, de Joie voorop. Gelukkig is er de Muziekgieterij. Maar het grootste probleem daarvan is dat het moeilijk te vinden is voor buitenstaanders. Misschien is het daardoor zelden echt volle bak. Ook bij de derde editie van Bruis (mede georganiseerd door de Muziekgieterij) stond het niet helemaal vol, terwijl je een festival nauwelijks op een centralere plek kunt laten plaatsvinden dan op de markt. Geen massa mensen, terwijl Gorki verdomme op het podium stond, een top singersongwriter, een inspirerende artiest. Dat is naar om te zien als muzikant, op zo'n moment zou je je bijna schamen voor je stad."

